

Arrest

nr. 132 926 van 7 november 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2014.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE, loco advocaat S.-M. MANESSE, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 17 december 2009 een eerste asielaanvraag in. Op 22 november 2011 werd verzoeker gehoord voor het Commissariaat-generaal. Op 28 november 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest 75002 op 13 februari 2012. Op 11 juli 2014 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in. Op 17 juli 2014 werd verzoeker gehoord voor het Commissariaat-generaal. Op 18 juli 2014 werd een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (meervoudige aanvraag) genomen. Op 5 augustus 2014 diende verzoeker een derde asielaanvraag in. Op 1 september 2014 werd een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (meervoudige aanvraag) genomen. Op 10 oktober 2014 diende verzoeker een

vierde asielaanvraag in. Op 23 oktober 2014 werd een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (meervoudige aanvraag) genomen.

1.2. Dit is de thans bestreden beslissing die als volgt luidt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Gjilan (Kosovo) en beschikt u over de Kosovaarse nationaliteit. Op 17 december 2009 diende u in België een eerste asielaanvraag in. U verklaarde in 2008 problemen te hebben gekend met de broers van uw tante Blinera Velu (O.V. 6.548.578) die u achter uw oom Lulzim Velu (O.V. 6.548.578) kwamen vragen. U zou door hen geslagen zijn geweest waarna u werd verzorgd in het ziekenhuis en u klacht indiende bij de politie van Gjilan. In december 2009 reisde u samen met uw oom en tante naar België. Op 29 november 2011 nam het Commissariaat-generaal in het kader van deze asielaanvraag een weigeringsbeslissing aangezien werd vastgesteld dat uw problemen louter interpersoonlijk van aard waren en als dusdanig niet ressorteerden onder de Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming en u bovendien niet aannemelijk had gemaakt dat u voor deze problemen geen hulp en/of bescherming kon krijgen van de Kosovaarse autoriteiten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing. Op 11 juli 2014 diende u vanuit het gesloten centrum van Merksplas een tweede asielaanvraag in. U herhaalde uw vrees ten opzichte van de twee broers van uw tante en voegde hier aan toe dat uw oom naar Kosovo is teruggekeerd waar hij door zijn schoonbroers mishandeld zou zijn geweest. Ook zouden ze uw oom achter u gevraagd hebben. U beweerde dat er dreigbrieven bestaan, evenals een medisch attest en een document van de politie betreffende uw problemen in 2009, maar voegde hier aan toe dat u hier niet over beschikte maar dat uw oom ze had en hij ze naar u had opgestuurd. Er werd u gevraagd deze documenten alsnog te bezorgen aan het Commissariaat-generaal, wat u evenwel negeerde. Op 18 juli 2014 nam het Commissariaat-generaal wederom een weigeringsbeslissing daar u geen nieuwe elementen had aangebracht. U ging tegen deze beslissing niet in beroep. Op 5 augustus 2014 diende u evenwel een derde asielaanvraag in vanuit het gesloten centrum van Merksplas. U herhaalde nogmaals uw vrees ten opzichte van de broers van uw tante en stelde dat uw oom ondertussen uit Kosovo was teruggekeerd. U voegde hier aan toe dat een buurman uit Gjilan het document van de politie van Gjilan uit 2009 naar uw advocaat had gefaxt. Het document werd evenwel niet neergelegd. Op 1 september 2014 nam het Commissariaat-generaal nogmaals een weigeringsbeslissing aangezien u wederom geen nieuwe elementen had aangebracht. Op 12 oktober 2014 werd voor u een repatriëring voorzien met bestemming Prishtina. Op 10 oktober 2014 diende u een vierde asielaanvraag in, wederom uit het gesloten centrum van Merksplas, waardoor uw repatriëring werd geannuleerd. Opnieuw herhaalde u uw vrees ten opzichte van de broers van uw tante. U stelde bovendien over drie nieuwe documenten te beschikken die uw problemen in 2009 met deze mannen zou kunnen staven: een medisch attest van het ziekenhuis van Gjilan, het politierapport van de politie van Gjilan en een document van de rechtbank van Gjilan. Deze documenten bevinden zich evenwel niet in uw administratief dossier. U liet het Commissariaat-generaal weten dat de documenten in het bezit zijn van uw advocaat en u hem zou vragen deze aan het Commissariaat-generaal te bezorgen. Er werden evenwel geen documenten ingediend. Op 7 november 2014 staat er voor u nogmaals een repatriëring naar Kosovo gepland.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag hebt uiteengezet en die u ook in het kader van uw tweede en uw derde asielaanvraag heeft herhaald. In dit verband dient benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat uw problemen louter interpersoonlijk bleken en u niet aannemelijk had gemaakt dat u voor deze problemen geen hulp en/of bescherming kon/zou kunnen krijgen van de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Deze beslissing werd door

de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U brengt in het kader van uw huidige asielaanvraag geen elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de vaststellingen gedaan bij uw eerste asielaanvraag. Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielverzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden reeds hebt uiteengezet (schriftelijke verklaring meervoudige asielaanvraag, vragen 5 en 6). Bovendien dient vastgesteld te worden dat u reeds sinds uw tweede asielaanvraag beweert over documenten te beschikken die uw problemen met de broers van uw tante zouden kunnen staven. U heeft deze evenwel nog nooit neergelegd op het Commissariaat-generaal. Hoe dan ook dient herhaald te worden dat uw problemen met de broers van uw tante louter interpersoonlijk zijn en als dusdanig geen verband houdt met de criteria bepaald in de vluchtelingenconventie, noch met de bepalingen vastgelegd in de definitie van subsidiaire bescherming.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat voor wat betreft de verblijfsprocedures waarvoor DVZ verantwoordelijk is, al deze verblijfsprocedures werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing geen schorsend beroep kan worden ingediend aangezien u zich in een situatie bevindt zoals vermeld in artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en

74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering en het minstens een tweede beslissing tot niet-inoverwegingneming betreft."

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

2.1 Naar luid van artikel 39/57, §1 van de vreemdelingenwet moet het beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden ingesteld binnen de vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht:

"§ 1

De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.

Het verzoekschrift wordt ingediend binnen vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht:

1° indien het beroep is ingediend door een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of die ter beschikking is gesteld van de regering;

2° indien het beroep gericht is tegen de in artikel 57/6/1, eerste lid, bedoelde beslissing tot niet-inoverwegingneming;

3° indien het beroep gericht is tegen de in artikel 57/6/2, eerste lid, bedoelde beslissing tot niet-inoverwegingneming. Deze termijn wordt teruggebracht tot tien dagen in het geval dit beroep is ingediend door een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of die ter beschikking is gesteld van de regering, tegen een eerste beslissing tot niet-inoverwegingneming. Deze termijn wordt teruggebracht tot vijf dagen vanaf een tweede beslissing tot niet-inoverwegingneming."

Naar luid van artikel 39/57, §2 van bovengenoemde wet begint de in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijn te lopen,

"3° wanneer de kennisgeving is gebeurd door afgifte tegen ontvangstbewijs, vanaf de eerste dag die volgt op de afgifte of de weigering tot ontvangst;

4° wanneer de kennisgeving is gebeurd per fax of bij elke andere bij deze wet toegelaten en niet in dit lid voorziene betekeniswijze, vanaf de eerste dag die volgt op die van de verzending.

De vervalddag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag."

De kwestieuze beroepstermijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

2.2. Verzoeker betwist niet dat hij beschikt over een beroepstermijn "van 5 dagen", zoals ook blijkt uit de bestreden beslissing. Verzoeker bevindt zich immers op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of die ter beschikking is gesteld van de regering. Het betreft *in casu* ook een derde beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag.

2.3. Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing op donderdag 23 oktober 2014 bij aangetekende brief per drager naar de door de verzoekende partij gekozen woonplaats werd gebracht, zijnde transitcentrum 127bis Tervuursesteenweg 300, 1820 Steenokkerzeel (zie formulier administratief dossier). Vrijdag 24 oktober 2014 is derhalve de eerste dag van de beroepstermijn, zodat dinsdag 28 oktober de vervalddag is.

2.4. Het op 31 oktober 2014 ingediende beroep is laattijdig en bijgevolg kennelijk onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK